

27 јули 1841

чл. 12.

Карантинске страже морају пазити, да нико из ове наше стране крадом не пређе у ону преко пограничне линије; а ко пређе, па се врати, задржаће га на линији, па одатле од карауле до карауле спровешће га у обличњи карантин ради карантинског, а после и судског поступка с њим.

чл. 13.

Пошто више људи из оне стране покушавају да пређу у нашу, дужност је стражама, да таквог ма ко био опомену лепо, да се врати. Ако се он тврдоглаво противи и „свакојако сили“, да кордон преступи, она нека га на место из пушака убије.

чл. 14.

Онај, који у опасно, кужно на граници време, кад је стража на кордону најача, крадом или силом преко кордоне линије, на ову страну пређе, преким ће се судом осудити и погубити.

чл. 15.

Сваког, који би год у опасно време покушао, да се силом или крадом од страже, која га чува и прати, отме да овамо утече, нека га, ако се одмах њеној чуварној пратњи не подвргне, на месту из пушке убије.

Но и тада као и у случају из чл. 13, мора да одмах о томе јави надлежној власти, да би се убијени лешеве, које ће међутим стража чувати, по санитарском пропису као и они кужни, укопају.

чл. 16.

Свако псето и мачка, које би се на граници спазило нека се из пушке убије.

чл. 18.

Свако јутро дужне су страже и патроле гледати, да ли се на граници к нашој страни различне ствари, животиње или стопе од људи налазе.

1. Коње, волове, краве, овце, козе и свиње, које би се при линији на граници без чувара или пастира нашле, треба да их натраг отера; а у опасна времена, кад близу наше границе куга мори, нека их, ако се без сваке опасности не могу натраг да врате, убије где их нађе.

чл. 30.

А где се год на граници немир или сила укаже, ту да се на означеним местима и машале пале.

чл. 31.

1. Стража, која би се случајно или на којем било начин с оностранцима помешала, мора одма да се пријави старијима и подвргне карантинском периоду. Иначе, ако претаји, чим се сазна, биће строго кажњена; а ако је још од најмљених момака састављена, кажњена и из службе отпуштена.

2. Строго се забрањује стражарима, да карауле лакоумно и навалице кваре. Иначе сваки такав биће кажњен; а уз то ће се још за поправку повређене карауле од његове плате узети и наплатити.

3. Најмљене стражаре, треба старији и за најмање грешке у служби, да укоре, и да им озбиљно напомену, да ће се и због њих, ако се не поправљају, службе лишити. Но они стражари, за које се подобно осведочи, да су лењи и немарљиви, да се завађују и своје претпостав-

љене не слушају и не поштују, да уредно све стражарске дужности не отправљају, одмах треба да се отпусте, па на место њих ваљани и честити момци у службу, да се узму. За стражаре пак војнике за такве „неупутности и пороке“, војни закони прописују сразмерне казне.

4. Стражарима је забрањено, да карауле, у којима стражу чувају, остављају и ону страну прелазе. За то они, који то навалице учине, ако су под најмом, предају се по издржаном карантинском периоду надлежном суду, који ће их у подозрива времена према околностима или бојем или робијом казнити, лишавајући их с тиме и службе.

5. Стражаре, који у опасно, кужно време на граници кордон преступе, преки суд осудиће на смрт.

6. Стражаре који људе са оне стране преко границе на нашу, са знањем, за добру реч или за мито, пропусте, казниће се строжије, него да су сами кордон преступили. У кужно време за то ће свакојако главу изгубити.

(Зборник закона и уредаба, књ. II, 1845, 121)